

176. Laura! Naar du faar mit Brev.

(En Filippine.)

E. Horneman.

Tempo di Polka.

The musical score is written for piano and voice. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves (treble and bass clef). The time signature is 2/4. The key signature has one sharp (F#). The score includes dynamic markings: *mf* (mezzo-forte) at the beginning and *p* (piano) in the third system. The lyrics are in Danish and are printed below the vocal line.

1. Lau-ra! naar du faar mit Brev, riv det ej i - tu; det var slemt, hvis du blev
vred og lidt ja - loux, ja, du trak det kor-te Straa, jeg fik din Ad -
junkt, som du smaat vented paa, ja, det er lidt tungt. Han cour-ti - se - red
dig if-jor paa Skrømt, men men-te mig; det har du næppe drømt; i - gaar han
frie - de, ja, og hvor pi - kant, hvor yndigt var det Middel, som han fandt.

2. Det var hos Professor From,
At vi sammen traf;
I en Leg blev min Dom
Ret en yndig Straf.
Dommen paa et Kys nok lød
Eller to maaske;
Du kan tro, jeg blev rød,
Han tog hele tre.
Han bød mig op til Vals og til Lanciers,
I Kotillonnen tænk, jeg maatte gi'e
Ham Ringen. Naa hvorfor? Han bad saa net,
Tilsidst han fik en Blomst af min Buket.

3. Og da til Champagnens Knald
Rundt Desserten gik,
Jeg af ham kun en Skal
Med en Mandel fik.
Hvis den indeslutter to,
Hvisked han, o da!
Tør jeg saa mulig tro,
At De siger ja?
Jeg Skallen brød, der laa et Tvillingpar,
Jeg trode, det et Vink fra Himlen var,
Og stammed sagte ja - lidt bly, genert,
Og Dagen efter var det deklareret.

4. Lille Laura, ja du ser,
 Skylden er ej min,
 Men naar selv Himlen gi'er
 Os sin Filippin,
 Kan man ikke staa imod,
 Men maa gi'e sig tabt.
 Prøv kun ad, vær saa god!
 Men det gaar vist knapt.
 Men fremfor alt, saa maa du ikke dø
 Som Klosterfrøken eller Pebermø;
 Slaar al Ting fejl, saa maa du være fin,
 Du presenterer selv din Filippin.

W. R.

177. Leen og Plejlen hænge vi bort.

Allegro moderato.

H. C. Lumbye.

1. Le-en og Plej-len hæn-ge vi bort, Ploven de an-dre maa kø-re,

Tysken har glem-t, at han sidst kom tilkort, ej paa Ræson han vil hø-re.

Lad ham kun komme med Løgn og med List, vi skal nok si-ge ham Tak for sidst.

Kæmpe vi vil til den sid-ste Mand for vort Fædre-land, for vort Fædre-land!

2. Lad dem kun komme saa mange de vil,
 Os skal det ikke forskrække.
 Plads er der nok her i Danemark til,
 At deres Ben de kan lægge.
 Ubuden kom du her ind, min Ven!
 Saa maa vi hjælpe dig ud igen—
 Kæmpe vi vil til den sidste Mand
 For vort Fædreland! :|

H. P. Holst.